

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.

Kwartalnie Marek 9.—
Miesięcznie Marek 3.—
z odnośnieniem do domu.

Redakcja i Administracja

Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Administracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA.

Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 75 fen.
Drobne ogłoszenia 12 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.20

Od Redakcji.

W artykułach, które zamieszczać będziemy w dziale nieurzędowym „Łódzkiego Dziennika Urzędowego” pragniemy rzucić snop światła i garść wyjaśnień w sprawach gospodarki miejskiej i wiejskiej, pragniemy obszernie potraktować rozgraniczenie kompetencji władz państwowych i samorządowych, następnie zastanowić się nad potrzebami miasta, nad sposobami zadośćuczynienia tym potrzebom i nad możliwością zaspokojenia niektórych potrzeb miejskich lub wiejskich w chwili obecnej. Prócz tego sprawy dotyczące niektórych przepisów nowopowstałego prawa znajdują również odbicie w dziale nieurzędowym naszego pisma. Zastrzegamy, że artykuły te nie posiadają charakteru urzędowo-interpretacyjnego — są one jedynie nieurzędowymi informacjami.

Z zagadnień samorządu.

I

Gdy spojrzymy wstecz na okres kilkoletni, zauważymy wówczas, że nasza organizacja miejska przeżywa najrozmaitsze fazy rozwoju oraz najrozmaitsze systemy rządzenia.

Za czasów carskich Łódź, jak i wszelkie inne miasta b. Królestwa była rządzona systemem centralizacyjnym. Miasto nie posiadało wprost żadnych kompetencji załatwiania spraw miejskich. Wszelkie uchwały prezydenta miasta (mianowanego przez ministerstwo spraw wewnętrznych i będącego urzędnikiem państwowym) musiały być zatwierdzone przez Petersburg, a często zaś tam stanowione. W ten sposób rzecz można, że za czasów rosyjskich nie posiadaliśmy ani śladu samorządu miejskiego. Sprawa ta była często poruszana, istniał nawet projekt samorządu miejskiego dla Królestwa, jednakże pozostał dzięki staraniom rządzących sfer rosyjskich w sferze projektów.

Niemiecka ordynacja miejska z dnia 19 czerwca 1915 roku poszła znacznie naprzód, gdyż była to w każdym razie już ustawa o samorządzie, nadała ona szereg kompetencji władzom samorządowym, jednaż w pierwszym okresie stanowisko burmistrza obsadziła własnymi urzędnikami, następnie pod presją wypadków i rozwijającego się poczucia siły i władzy w narodzie naszym — stanowisko obu burmistrzów zajęli polacy.

Obecna ordynacja miejska stoi na stanowisku bardziej jeszcze postępowym i nadaje gminom miejskim i wiejskim jeszcze szersze kompetencje.

W obecnej chwili do czasu stanowienia przez Sejm Ustawodawczy jednolitej ustawy o samorządzie miejskim obowiązuje nas **Dekret o samorządzie miejskim z dnia 4-go lutego 1919 roku**. Dekret ten składa się z 72 artykułów, podzielonych na następujące tytuły: Tytuł I. O gminie miejskiej i zmianie jej granic, Tytuł II. O członkach gminy, Tytuł III. O zakresie działania gminy, Tytuł IV. O radzie miejskiej, Tytuł V. O magistracie, Tytuł VI. O nadzorze nad miastami i Tytuł VII. Postanowienia końcowe.

Pod tą samą datą, 4-go lutego 1919 roku został również wydany Dekret o tymczasowej ordynacji powiatowej.

Oba powyższe dekrety dotyczą tylko ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego, posiadają charakter przejściowy i stanowią podstawę obecnego ustroju b. Królestwa.

Zajmijmy się początkowo analizą Dekretu o samorządzie miejskim. Porównyując go z Ustawą władz okupacyjnych z dnia 19-go czerwca 1915 r. widzimy, że Dekret nasz poszedł o wiele dalej po drodze rozwoju idei samorządowych.

A więc pod względem kompetencji terytorjalnej, ustawa niemiecka obejmowała następujące miasta: Łódź, Częstochowa, Sosnowiec, Będzin, Kalisz, Włocławek, Pabjanice, Wieluń, Sieradz, Zduńska Wola, Kutno, Łęczyca, Ozorków, Zgierz, Gostynin, Nieszawa, Koło, Konin, Słupca, Turek, Zawiercie, czyli razem 21 miast; Dekret z 4-go lutego obejmuje 150 miast i miasteczek (art. 72).

Co do ogólnego charakteru samorządu miejskiego to wyjaśnia go dostatecznie art. 2 Dekretu, który głosi że „gmina miejska jest samorządną jednostką terytorjalną i osobą publiczno-prawną.”

Z tego, że jest jednostką samorządną terytorjalną wynika, że kompetencje jej są ściśle połączone z obszarem gminy, a mianowicie dotyczą one ziem położonych na obszarze gminy oraz osób zamieszkałych w gminie stale od sześciu miesięcy, obywateli Państwa Polskiego. W niektórych jedynie wypadkach, gmina nadaje obywatelstwo honorowe (art. 6).

Ustawa niemiecka stała na innym stanowisku, wynikającym z chęci popierania poddanych Cesarstwa Niemieckiego i państw sprzymierzonych. Otóż, w myśl tej ustawy członkami gminy byli wszyscy mieszkańcy, włącznie z poddanymi Niemiec i państw sprzymierzonych. Ale ci ostatni członkowie gminy korzystali ze specjalnego, wielce niesprawiedliwego stanowiska. O ile należeli oni do wojska lub byli urzędnikami niemieckimi mieli prawo korzystania z urzędzeń gminnych, ale wolni byli od wszelkich ciężarów gminnych (Art. 3 al. 2.) (d.c.n.)

Z. L.

Dział Urzędowy.

Dekrety i rozporządzenia.

DEKRET

o ochronie lokatorów i zapobieganiu brakowi mieszkań.

(Dokończenie.)

Art. 10.

Do obowiązków Urzędów mieszkaniowych należy: zbieranie danych o miejscowych stosunkach mieszkaniowych, zapobieganie brakom i ich usuwanie w mieszkaniach istniejących, oraz wyszukiwanie i stosowanie środków, mających na celu stworzenie dostatecznej ilości zdrowych, tanich i estetycznych mieszkań, szczególnie dla klasy nieposiadającej.

Urzędy mieszkaniowe winny prowadzić wykazy mieszkań wolnych w obrębie gminy i udostępniać je publiczności. W tym celu Urzędy mieszkaniowe winny nakazać gospodarzom domów obowiązkowe zgłaszanie mieszkań wolnych i wynajętych.

Urząd mieszkaniowy winien stosować wszelkie środki, zapobiegające brakowi lub nadmiernemu podnoszeniu ceny mieszkań.

Art. 11.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego jest kontrolującą i nadzorczą władzą Urzędów mieszkaniowych.

Art. 12.

Za przyzwoleniem Ministerstwa Zdrowia Publicznego kilka gmin może ustanowić wspólny Urząd mieszkaniowy.

Art. 13.

Do wykonywania funkcji nadzoru mieszkaniowego mogą być powołane przez władze komunalne miejscowe czynniki społeczne.

Art. 14.

Osoby, którym powierzone są oględziny i opieka nad mieszkaniami, mają na zasadzie wydanej im przez Zarząd miasta legitymacji, prawo wstępu do wszystkich mieszkań i związanych z nimi ubikacji.

Osoby te winny przed dokonaniem oględzin uprzedzić gospodarza lokalu o celu odwiedzin i okazać na żądanie swą legitymację.

Wrazie poważnych powońców, przytoczonych przez lokatorów, oględziny mogą być odroczone.

Art. 15.

Oględzinom podlegają mieszkania do 4-ch pokojów włącznie oraz wszelkie mieszkania z sublokatorami, przytułki, zajazdy, pokoje umeblowane i t. d.

Oględziny lokalu winny być dokonywane w sposób najmniej uciążliwy dla właścicieli mieszkań i odbywać się mogą latem od g. 9 rano — 8 wiecz., zimą od 9 rano do 4 po poł.; w mieszkaniach, odnajmowanych kątami, w przytułkach i zajazdach od godz. 7 r. — 8 wiecz. W razach wyjątkowych oględziny mieszkania mogą być dokonywane i o innej porze.

Art. 16.

Aby osiągnąć usunięcie braków, ustalonych w mieszkaniach przez dokonywujących oględziny, przedsięwzięte być winny początkowo środki uświadamiające, jako to: udzielanie rad, wskazówek, napomnień, wreszcie przestróg. Wrazie nieosiągnięcia właściwych skutków tą drogą, mogą być zastosowane przez Zarząd Komunalny środki przymusowe, przewidziane przez prawo.

Art. 17.

Urzędy mieszkaniowe czuwają nad wykonywaniem właściwych przepisów o używalności budynków i pomieszczeń, przeznaczonych do zamieszkania i spania, oraz regulaminów mieszkaniowych, wydawanych w drodze administracyjnej dla poszczególnych gmin lub poszczególnych budowli.

Art. 18.

Urzędy mieszkaniowe kierują się instrukcjami, wydanymi przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Art. 19.

Rozporządzenia Komunalnych Urzędów mieszkaniowych korzystają z egzekutywy miejscowej władzy policyjnej.

Art. 20.

Przy Urzędach mieszkaniowych mogą być ustanowione Urzędy Rozjemcze, pozostające pod zwierzchnim nadzorem Ministerstwa Sprawiedliwości. Incjatywa utworzenia Urzędu Rozjemczego należy do właściwych Zarządów Komunalnych, które zapewniają środki finansowe na pokrycie wydatków, związanych z działalnością powyższych Urzędów.

Art. 21.

Prezesa Urzędu Rozjemczego, wice-prezesa, przewodniczących kompletów i ławników mianuje Minister Sprawiedliwości na wniosek Magistratu miasta, w którym Urząd się znajduje.

Art. 22.

Urząd Rozjemczy rozpoznaje sprawy w komplecie, składającym się z przewodniczącego i dwóch ławników. Przewodniczącym może być tylko osoba z wyższym wykształceniem prawnym; wyjątkowo przewodniczącym może być, zamianowana sposobem, przewidzianym w art. 21, osoba nieposiadająca wykształcenia prawnego, lecz ciesząca się zaufaniem ogólnym.

Ławnicy uczestniczą w rozprawach Urzędu w równej liczbie z pośród lokatorów i z pośród właścicieli domów. Członkowie Urzędu Rozjemczego, nie wyłączając przewodniczącego, składają przysięgę co do ścisłego i sumiennego sprawowania swoich obowiązków.

Art. 23.

Urzędy Rozjemcze rozpoznają wszystkie sprawy między lokatorami i właścicielami domów, które wynikają z najmu, albo użytkowania mieszkań, stosując się do przepisów Ust. Post. Cyw. Wyroki Urzędów Rozjemczych mają moc ostateczną i mogą podlegać rewizji Sądu Najwyższego sposobem, przewidzianym przez Ust. Post. Cywiln.

We wszystkich sprawach, wynikających z najmu i użytkowania mieszkań, Urząd Rozjemczy obowiązany jest skłaniać strony do pojednania, podając im właściwe ku temu powody.

W tym celu Urząd Rozjemczy ma prawo zbierać dowody z urzędu, nakazać osobiste stawiennictwo stron lub — stosownie do okoliczności — zarządzającego domem, tudzież złożenie przez nich w oznaczonym terminie wyjaśnień i dowodów.

Na żądanie jednej ze stron lub według swego uznania Urząd Rozjemczy władny jest zbadać strony w izbie narad albo obie razem, albo każdą poszczególnie.

Art. 24.

Za niestawiennictwo bez usprawiedliwionej przyczyny stron lub zarządzającego domem, jak również za odmowę złożenia przez nich wyjaśnień i dowodów Urząd Rozjemczy może wymierzyć na winnych grzywnę do wysokości 100 mk. (150 kor.). Za świadome złożenie przez nich fałszywych zeznań Urząd Rozjemczy ma prawo wymierzyć na nich grzywny do wysokości 500 mk. (750 kor.), albo według uznania skierować sprawę do prokuratora.

Art. 25.

Grzywny wpływają do Kasy Komunalnej.

Art. 26.

Wyroki Urzędu Rozjemczego podlegają wykonaniu przez Komorników sądowych, wyznaczonych przez Prezesa Urzędu Rozjemczego.

Art. 27.

Lokatorzy, występujący do Urzędów Rozjemczych, korzystają z prawa ubogich; o ile sprawa jednak zostanie rozstrzygnięta na niekorzyść lokatorów, Urząd Rozjemczy może nakazać ściąganie od nich wpisów i opłat według obowiązujących przepisów o opłatach i kosztach sądowych.

Art. 28.

Wrazie ujawniającego się braku mieszkań, Zarząd Komunalny tam, gdzie uzna za właściwe, może za zgodą Ministerstwa Zdrowia Publicznego, działającego w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, zarządzić środki następujące:

a) zakazać rozbierania domów drewnianych i murowanych, które odpowiadają warunkom technicznym i sanitarnym,

b) nakazać włyścicielowi lub dzierżawcy domu podział czteropokojowych i większych lokalów niezajętych na mieszkania mniejsze.

c) ustalić normę obliczania liczby pomieszczeń, niezbędnych dla rodzin lub osób samotnych, i nakazać stosowanie tych norm przy najmowaniu lokalów,

d) jeżeli rodzina lub osoba samotna zajmuje liczbę pomieszczeń ponad normę, to Zarząd Komunalny może nakazać odnajęcie części lokalu,

e) lokale próżne, stojące dłużej, niż kwartał, mogą być zajęte przez gminę i przez nią odnajęte na rachunek właściciela domu, przyczem oznaczenie wysokości komornego przez gminę nastąpi z uwzględnieniem norm, podanych w art. 1 dekretu niniejszego. To samo stosuje się do lokalów, wprawdzie wynajętych, ale dłużej, niż trzy miesiące niezamieszkałych, jeżeli najmujący nie zdoła przytoczyć dostatecznych powodów zwłoki w zajęciu mieszkania,

f) w miastach i osadach, które gruntów własnych, odpowiednich do budowy mieszkań czasowych, nie posiadają, Zarząd Komunalny ma prawo dla tych

celów zająć grunta prywatne na czasokres nie dłuższy nad lat 5, za wynagrodzeniem, wyznaczonym przez Zarząd Komunalny,

g) Zarząd Komunalny może nakazać właścicielom lub dzierżawcom domów zniszczonych i niezamieszkałych, lecz do zamieszkania zdatnych, naprawę i doprowadzenie ich do stanu mieszkalnego,

h) nakazać im przebudowanie poddaszy, suterren i budowli gospodarczych — na pomieszczenia mieszkalne,

i) w razie niewykonania przebudowy, naprawy, czy odnowienia mieszkania przez właściciela, czy dzierżawcę domu w czasokresie, przez Zarząd Komunalny oznaczonym, Zarząd Komunalny wykonywa to sam lub powierza wykonanie osobie trzeciej na koszt właściciela lub dzierżawcy. Szczegółowe w tym względzie normy postępowania winny być określone przez miejscowy Zarząd Komunalny i zatwierdzone przez Ministra Zdrowia Publicznego, działającego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Ministrem Spraw Wewnętrznych,

k) lokale w przebudowanych poddaszach, suterrenach i budowlach gospodarczych mogą być zakwalifikowane do zamieszkania na stałe lub czasowo. Lokale czasowe winny być opróżnione najdalej w ciągu miesiący trzech od chwili odwołania przez Zarząd Komunalny zezwolenia na zamieszkanie pod zagrożeniem odpowiedzialnością za niewykonanie prawnych rozporządzeń władzy i przymusową eksmisją,

l) parcele budowlane prywatne mogą uleść wywłaszczeniu przez gminę, jeżeli w ciągu trzech lat nie rozpoczęto na nich budowy domu mieszkalnego i jeżeli uzasadnienie innego przeznaczenia parceli nie będzie uwzględnione przez Zarząd Komunalny;

m) środki, przewidziane w punktach g, h, i, mogą być stosowane tylko w razach ostatecznych i niemożności zapobieżenia brakowi mieszkań w inny sposób;

n) wszystkie spory pomiędzy Zarządami Komunalnymi a właścicielami nieruchomości, wynikające ze stosowania środków tymczasowych, skierowywane być winny do miejscowych Urzędów Rozjemczych, w celu pojednawczego załatwienia sprawy. Wrazie niemożności skłonienia stron do pojednania, Urząd Rozjemczy przesyła sprawę do sądu właściwego;

o) zakazuje się wynajmowania przez jedną osobę równocześnie więcej, niż jednego lokalu mieszkaniowego, i odnajmowania tych lokalów innym. Winny przekroczenia tego zakazu ulegnie, w razie niemożności przytoczenia godnych uwzględnienia i wiarygodnych powodów wynajęcia większej liczby lokalów, grzywnie od 1,000 do 10,000 marek, ewentualnie i karze aresztu do 3 miesięcy. Rozpoznanie sprawy i wymiar kary należy do władz administracyjnych w zwykłym toku instancyj.

Art. 29.

Wymówienie mieszkań, uczynione przed wydaniem niniejszego dekretu, jest nieważne.

Art. 30.

Dekret niniejszy otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia go w „Dzienniku Praw Państwa Polskiego“ i obowiązywać będzie do dnia odwołania go w drodze ustawodawczej; tem samem traci moc Ustawa tymczasowa o ochronie lokatorów z dnia 4 września 1918 r. (Dz. P. K. P. nr. 10).

Art. 31.

Wykonanie dekretu niniejszego poleca się Ministrom Sprawiedliwości i Zdrowia Publicznego.

Naczelnik Państwa: (—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów: (—) J. Moraczewski.

Dan w Warszawie, dnia 16 stycznia 1919 roku.

„Dz. Pr.” z dn. 25.I 1919 r. Nr. 8. poz. 116.

OGŁOSZENIE

w sprawie dostawy ziemniaków kontyngentowych.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że wbrew krążącym pogłoskom, kontyngent ziemniaków zostaje nadal utrzymany i winien być dostarczony, stosownie do nakazów rozesłanych przez pp. Referentów Apropowizacyjnych.

Do producentów opornych w dostawach lub też niewypełniających nakazanych dostaw w terminach ogłoszonych stosowany będzie bezwzględnie dekret z dnia 29 stycznia 1919 r. w myśl którego winni niedostarczenia ziemiopłodów w terminach wskazanych przez odpowiednie organy Ministerstwa Apropowizacji ulegną w drodze administracyjnej karze więzienia do 6-ciu miesięcy bez zamiany na grzywnę, a oprócz tego karze pieniężnej do wysokości 100,000 marek.

Rozporządzenie powyższe stosuje się do producentów zarówno większej jak i drobnej własności rolnej.

Minister Apropowizacji: (—) Antoni Minkiewicz.

Warszawa, dnia 18 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zakazu wystawiania mundurów i oznak współczesnego wojska polskiego w zakładach widowiskowych i rozrywkowych.

Na zasadzie art. 5 dekretu w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach z dnia 7.II.19 zarządzam, co następuje:

Bez zezwolenia Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wzbronione jest występowanie we współczesnych mundurach wojska polskiego aktorów i artystów podczas publicznych ich występów w zakładach widowiskowych lub rozrywkowych.

Zakaz ten stosuje się również do takich mundurów i oznak, w których mimo różnic kroju, barwy lub kształtu widać podobieństwo lub aluzję do mundurów rzeczywistych, używanych przez współczesne wojsko polskie.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia, zarówno przedsiębiorca, lub kierownik sceny, jak i sami artyści i aktorzy podlegają karze w myśl art. 138 K. K.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 21 marca 1919 r.

Okólnik do wszystkich pp. Komisarzy Powiatowych.

Na żądanie Ministerstwa Skarbu poleca się wszystkim Komisarzom Powiatowym podać do wiadomości publicznej, że osoby, które przyczynią się

do wykrycia gorzelni pokątnych jakoteż nieopłaconych poborem monopolowym trunków, otrzymają premje w wysokości 20% ściągniętych od winnych kar pieniężnych oraz 20% wartości monopolowej konfiskowanych na rzecz Skarbu trunków.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) Rozwadowski.

Z Dowództwa O. G. Łódzkiego.

Rozkaz nr. 62.

a) Z okazji Imienin Naczelnika Państwa, Józefa Piłsudskiego, odbyła się dnia 19/III b. r. uroczystość w której brały udział oddziały garnizonu Łódzkiego.

Oficerom i żołnierzom tych oddziałów wyrażam pochwałę za ich dzielną i wzorową postawę, D-cy miasta kapitanowi Biłykowski wyrażam uznanie za umiejętne zorganizowanie przygotowań do uroczystości.

b) II 29 p. p. w trzydniowych walkach pod Hołubami nad Stochodem z 5-cio krotnie silniejszym nieprzyjacielem, wzmocnionym 2 pancernymi samochodami i 10 działami — rozbił go i zmusił do ucieczki, zdobywając przytem 1 automobil pancerny, 10 karabinów maszynowych i biorąc 118 jeńców do niewoli.

Na szczególniejsze wyróżnienie zasługują: D-ca baonu kpt. Powroznicki i ppor. Pilz. D-ca kpt. Powroznicki (parokrotnie już odznaczony w komunikatach bojowych Naczelnego Dowództwa), który w tej bitwie dowodził grupą wojsk, wykazał wybitne taktyczne zdolności, zadając dotkliwą klęskę nieprzyjacielowi, sam zaś ponosząc bardzo niewielkie straty.

W bitwie tej III/29 p. p. odznaczył się hartem i walecznością godną polskiego oręża, za co wszystkim oficerom i żołnierzom baonu wyrażam, w imieniu służby gorące podziękowanie i uznanie.

w. z. Hr. Lasocki m. p., gen. ppor.

Z Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki.

Do Wójtów gmin powiatu Łódzkiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przygotowuje obecnie projekt podziału administracyjnego Państwa Polskiego.

W związku z tym poleca się Panu zasiągnięcie opinii miejscowej Rady Gminnej, czy i jakie mianowicie zmiany požądane są w granicach terytorjalnych danej gminy.

Wszystkie propozycje co do zmian terytorjalnych winny być umotywowane i złożone Komisarjатовi Ludowemu nie później, jak do dnia 10 kwietnia 1919 r. (Okólnik M. S. W. № 40117—S. IX—340/I, z dnia 13 marca 1919 r.)

Łódź, dnia 25 marca 1919 r.

Komisarz Ludowy: (—) A. Remiszewski.

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doszło, że władze gminne w wielu wypadkach nietylko że niedość ściśle i szybko wykonują wyroki sądowe w sprawach o przestępstwa leśne. lecz co

więcej, wyroków takich wydanych przez Sądy Pokoju, wcale nie wykonują, a to na zasadzie uchwał zgromadzeń gminnych.

W myśl okólnika M. S. W. z dnia 20 b. m. № 40 765—S. VIII—685/I wyjaśniam niniejszym, że uchwały tego rodzaju nie mogą mieć w żadnym razie miejsca i winni ich pociągnięci zostaną do surowej odpowiedzialności karno-sądowej.

Obowiązkiem Wójta jest wykonywać wszystkie wyroki Sądów Pokoju z największą ścisłością, a nadto z mocy swojego urzędu zapobiegać z całą energią wszelkim kradzieżom i przestępstwom leśnym i to zarówno w lasach państwowych, jak i prywatnych.

Łódź, dnia 26-go marca 1919 roku.

Komisarz Ludowy: A. Remiszewski.

Dekretem z dnia 29 stycznia r. b. („Dz. Praw” № 10 poz. 126) nadano Ministrowi Aprowizacji prawo karaniania w drodze administracyjnej do wysokości 6 miesięcy więzienia i Mk. 100,000 winnych niedostarczenia ziemiopłodów. W stosunku do producentów większej własności rolnej z dekretu powyższego zrobiono już wielokrotnie użytek, skazując poszczególnych obywateli ziemskich na więzienie i grzywnę łącznie.

Własność rolna drobna (chodzi tu jedynie o posiadaczy ponad 6 morgów, gdyż zgodnie z § 7 rozporządzenia Min. Aprow. w sprawie obrotu ziemiopłodami z dn. 23 listopada 1918 r. własność mała poniżej 6 morgów ziemi zwolniona jest od wszelkich dostaw przymusowych), dotychczas, pomimo zagrożenia odpowiedzialności z tytułu powyższego dekretu, do dostaw przystąpiła.

Obowiązek wyżywienia ludności bezrolnej spoczywa zarówno na większej, jak i na drobnej własności rolnej. Miasta, okręgi przemysłowe i odebrane na wschodzie b. tereny etapów są całkowicie wygłodzone i ludność oczekuje pomocy od tych, którzy wojną w słabszym stopniu dotknięci zostali.

Wobec tego — na zasadzie okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1919 r. — wzywam Radę gminną, aby w przeciągu tygodnia od daty otrzymania niniejszego rozporządzenia przedstawiła referentowi aprowizacyjnemu w powiecie wykaz rozkładu kontyngentu na poszczególne wsie, przyczem kontyngent, wyznaczony dla gminy przez referenta aprowizacyjnego, winien być w całkowitej ilości rozłożony i nie ulegnie w żadnym razie redukcji.

Wrazie niewykonania tego nakazu przez Radę Gminną w terminie przytoczonym, nakaz powyższy obowiązany będzie wykonać Wójt gminy w terminie tygodniowym pod rygorem odpowiedzialności z art. 639 Kod. Karn. (bezczywności władzy).

W stosunku do wsi, które po otrzymaniu nakazu z gminy nie rozpoczęłyby natychmiast dostawy, zastosowane będą kary od 10 do 100 tys. marek.

O ile jedynie poszczególni gospodarze we wsi będą odmawiali dostawy, ukarze się ich grzywną do 10,000 Mk. i więzieniem do 6 miesięcy. Sołtysi za bezczywność władzy będą karani z mocy art. 639 Kod. Karn. tak samo, jak i Wójci.

Zwracam szczególniejszą uwagę zainteresowanych, że stosowanie kar, w dekrecie przewidzianych, dotknąć może właścian nawet zupełnie niewinnych,

odpowiadających jednak solidarnie za zachowanie się swych sąsiadów z teje wsi.

Komisarz Ludowy: A. Remiszewski.

Po zawarciu zawieszenia broni, a następnie traktatu pokojowego z Rosją i Ukrainą, władze niemieckie i austriackie wydały odezwę do zdemobilizowanych z wojska rosyjskiego mieszkańców okupowanych przez państwa centralne terenów treści następującej:

Ogłoszenie.

Wszyscy żołnierze rosyjscy, zamieszkali na zachód od dawniejszej pozycji, będą puszczeni do domów. Dla zarejestrowania ludzie ci winni zameldować się w najbliższej niemieckiej wojskowej placówce.

Dla uniknięcia szerzenia chorób zaraźliwych, obowiązani są odbyć trzytygodniową kwarantannę przed wyjazdem w obozie sanitarnym, którego adres będzie później do wiadomości podany.

Naczelne Dowództwo Wojskowe.

Wobec tego ogłoszenia ogromna masa Polaków, byłych wojskowych rosyjskich, uwolnionych z wojska na skutek demobilizacji, skierowała się do placówek niemieckich. Tu objaśniono ich, że, o ile chcą dostać się do domu, winni zgodzić się na rozesłanie ich do różnych obozów i na traktowanie ich w ciągu 21 dni jako jeńców wojennych, a to dlatego, że muszą odbyć kwarantannę i że trzeba sprawdzić na miejscu wiarygodność podanych przez nich miejscowości stałego ich zamieszkania. Po trzech tygodniach ludzie ci zatrzymani zostali w obozach, traktowani na równi z jeńcami wojennymi, wziętymi na polu bitwy z bronią w rękę, obrani z pieniędzy i dobytku i używani do robót przymusowych.

Ze względu na to, że ludzie ci przeszli front na skutek ogłoszenia władz niemieckich, że byli prawnie zwolnieni z wojska rosyjskiego, a zatem przeszli front jako osoby cywilne, a nie członkowie armii nieprzyjacielskiej z bronią w rękę, Polacy — byli wojskowi armii rosyjskiej byli bezprawnie traktowani, jako jeńcy wojenni, internowani i używani od robót. Stanowią oni zatem odrębną kategorię jeńców i należy im się całkowite za czas internowania odszkodowanie za stracone rzeczy i oszczędności, za pracę przymusową, za nadwątlone, ewentualnie całkowicie zniszczone zdrowie, za straty, jakie wskutek nieobecności w gospodarstwach swoich ponieśli.

Dla uzyskania tego odszkodowania koniecznym jest przeprowadzenie ścisłej rejestracji jeńców tej kategorii.

Wobec tego polecam Panu przystąpić niezwłocznie do sporządzenia wykazów tej kategorii jeńców, poczym należy przesłać je bezpośrednio Wydziałowi Statystyczno-Rozrachunkowemu Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników w Warszawie, Królewska 23.

W interesie własnym ludność zainteresowana powinna dopomóc do przeprowadzenia rzeczonyj rejestracji i podawać dokładne i pewne informacje.

Wykazy te powinny zawierać:

- imię i nazwisko, wiek jeńca, adres dokładny stałego zamieszkania;
- żonaty, kawaler czy wdowiec, ile ma dzieci, zajęcie, czy ma grunt, ile morgów i ile wskutek nieobecności leży odłogiem;

- c) czy, gdzie i kiedy został uwolniony z wojska rosyjskiego;
- d) kiedy i gdzie się zameldował na skutek ogłoszenia do władz wojskowych niemieckich, lub kiedy i gdzie przeszedł front;
- e) adres internowania (obozu jeńców, miejscowości i robót przymusowych);
- f) czy powrócił z niewoli i kiedy?

Łódź, dnia 22 marca 1919 r.

Komisarz Ludowy: A. Remiszewski.

List gończy.

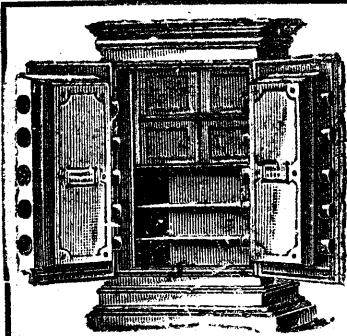
Sąd Pokoju w Pabjanicach na mocy art. 46 i 847 ust. post. karn. poszukuje **Arona Szenkmana**, lat 40 mającego, ostatnio zamieszkałego w Łodzi, przy ulicy Szkolnej № 7, oskarżonego o oszustwo. Rysopis i znaki szczególne oskarżonego niewiadome.

Osoby, którym wiadome jest miejsce zamieszkania oskarżonego, winny wskazać je Sądowi do sprawy karnej № 130/1918 roku.

Za Sędziego Pokoju: (podp.)

Sekretarz: (podp.)

Zatwierdzone przez władze **Biuro Prośb i Zażaleń**
i Biuro wynajmu lokali „Informator”
Aleksandra Gersdorfa = ŁÓDŹ =
 Piotrkowska 84.

KAROL ZINKE

Łódź, Przejazd 16/18.

Fabryka kas ogniotrwałych i maszyn.

Konstrukcje żelazne.

Poleca kasy nowe i reperacje starych.

Drukarnia Państwowa w Łodzi

Telefon 29. o Piotrkowska 85

posiadająca nowoczesne urządzenia techniczne, wykonywa wszelkie roboty drukarskie i introligatorskie dla urzędów państwowych, prosimy przeto o skierowywanie swych zapotrzebowań pod wskazanym wyżej adresem.

Zarząd Drukarni Państwowej.

Okólnik

do Wójtów gmin, Burmistrza miasta Zgierza i wszystkich mieszkańców pow. Łódzkiego.

Od dnia 1 marca r. b. wychodzi przy Komisarjacie Ludowym „Łódzki Dziennik Urzędowy“, redakcja: (Łódź, Pasaż Majera 10), zawierający dekrety, rozporządzenia i obwieszczenia władz centralnych i miejscowych, obowiązujące wszystkich mieszkańców powiatu.

Potwierdzając obowiązek prenumerowania „Dziennika Urzędowego“ przez Urzędy gminne i Magistrat m. Zgierza (p. okólnik Kom. Lud. z dnia 12 marca 1919 r. nr. 1618/19), zaznaczam jednocześnie, że najszersze rozpowszechnienie wspomnianego wydawnictwa leży w interesie wszystkich mieszkańców powiatu, którzy — jako obywatele Państwa Polskiego — w życiu prywatnym czy publicznym opierać się winni na obowiązującym prawie.

Dlatego też jest niezbędnym, aby „Łódzki Dziennik Urzędowy“ prenumerowany był nie tylko przez Urzędy gminne i Magistrat miasta Zgierza, lecz także przez sędziów pokoju, urzędników stanu cywilnego, szkoły, sołtysów oraz instytucje społeczne i zakłady przemysłowe w powiecie.

Komisarz Ludowy A. Remiszewski.

OGŁOSZENIE.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Apropowizacji z dnia 25 stycznia r. b. za № 2927. przewóz końmi artykułów pierwszej potrzeby ograniczeniom nie podlega za wyjątkiem: zboża i jego przetworów, cukru, nafty oraz mydła, na które to artykuły trzeba mieć odpowiednie zezwolenie.

W ruchu kolejowym wolno jest przewozić jako pakunek podręczny:

ziemniaków	do 40 klg.	masła	do 10 klg.
mącznych artykułów	„ 20 „	jaj	„ 5 kop
mięsnych artykułów	„ 10 „		

na przewóz koleją większej ilości powyższych artykułów wydaje pozwolenie tylko Ministerstwo Apropowizacji w Warszawie. Inne artykuły ograniczeniom nie podlegają.

Wobec powyższego Urząd Apropowizacji na Okręg Łódzki podaje do wiadomości, że z dniem opublikowania niniejszego żadnych przepustek wydawać nie będzie.

Referent Apropowizacji na Okręg Łódzki.

OGŁOSZENIE.

Wobec podwyższenia kontyngensu podatku repartycyjnego za rok 1918 do 1 500 000.— mk., zarządzonego reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1919 r. № 12734/621/19 (Sek. 5) stawki podatkowe, przyjęte do wymiaru repartycyjnego za rok 1918 w regulaminie z dnia 27 z. m., zostają podwyższone. Regulamin wymiaru podatku wydaje się przeto po uwzględnieniu zmiany stawek podatkowych w następującem brzmieniu:

§ 1.

Celem pokrycia kontyngensu podatku repartycyjnego, nałożonego na miasto Łódź za rok 1918 w sumie mk. 1 500 000.— wymiar podatku uskutecznia się na zasadzie ustalonych za poprzedni rok czystych zysków przedsiębiorstw i osób, podlegających podatkowi, podług następujących stawek:

od zysków powyżej mk. 10 000 do 35 000	1%
" " " " 35 000 " 75 000	1 1/2%
" " " " 75 000	2%

§ 2.

Dla wyrównania ewentualnego niedoboru podnosi się kontyngens o 10%.

§ 3.

Podatek winien być wpłacony do Miejskiej Kasy Podatkowej w ciągu 2-ch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Po upływie tego terminu podatek będzie pobrany z karą w wysokości 5%, a w razie bezskutecznego napomnienia zastosowane będą środki egzekucyjne.

§ 4.

Płatnikowi przysługuje prawo wniesienia do Magistratu sprzeciwu na wymiar podatku w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu. W ciągu 2-ch tygodni od dnia otrzymania decyzji Magistratu na wniesiony sprzeciw podatnik ma prawo apelowania do Państwowego Zarządu Skarbowego w Łodzi, który rozstrzyga w ostatniej instancji.

Łódź, dnia 20 marca 1919 r.

Magistrat m. Łodzi.

OGŁOSZENIE

Podaje się do powszechnej wiadomości, że, w myśl porozumienia się z wszystkimi kooperatywami robotniczymi, posiadacze karty na chleb 99-go okresu otrzymywać będą

3 3/4 funta pieczywa pszennego z mąki amerykańskiej na zasadzie odcinka mącznego jednofuntowego;

2 1/2 funta mąki pszennej amerykańskiej na zasadzie odcinka mącznego 3-funtowego;

2 funty chleba żytniego na zasadzie dwóch odcinków 2-funtowych chlebowych po 1 funcie za każdy odcinek;

1 funta cukru na zasadzie odcinka cukrowego. **Odcinek 1/2-funtowy chlebowy unieważnia się.**

Pogłoski, jakoby miasto nie posiadało dostatecznych zapasów mąki pszennej amerykańskiej, są zmyślone. Zrealizowanie odcinków na mąkę pszenną amerykańską oraz pieczywo pszenne jest zapewnione.

Łódź, dnia 28 marca 1919 r.

Łódzki Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Drobne ogłoszenia.

Adamska Wanda zgubiła paszport. Sienkiewicza 40.

Alperin Uszer zgubił paszport. Cegielniana 66.

Alterowicz Ida zgubiła paszport. Piotrkowska 56.

Baum Regina zgubiła paszport. Średnia 103.

Bocian Rubin Majer zgubił paszport i patent na przedsiębiorstwo. Średnia 23.

Bornstein Izaak zgubił paszport. Now. Targowa 12.

Belchatowska Frania zgubiła paszport. Wschodnia 49.

Brandes Mordka Leib zgubił paszport. Piotrkowska 31.

Bławat Lippe zgubił paszport. Zawadzka 23.

Baryszpolski Leib zgubił kartę legitymacyjną. Wschodnia 35.

Blumenthal Aron zgubił spis przemysłowy i patent. Targowa 43.

Calecki Aron zgubił kwit nr. 13898 na 3 korce węgla i 5 kart mącznych okresu 98-go. Zgierska 8.

Czapinski Ludwik zgubił paszport. Średnia 61.

Chardak Mczes zgubił paszport i dokumenty rosyjskiej służby. Pasaż Szulca 38.

- C**zasiak Blima zgubiła paszport. Brzezińska 5.
- C**hmielnicka Róża, Sala, zgubiła paszporty i książeczkę w parę. Południowa 7.
- D**anziger Jakób zgubił paszport. Olgińska 9.
- D**ąbrowska Feigel zgubiła paszport. Widzewska 30.
- D**awidowicz Hile zgubił paszport. Podrzeczna 6.
- E**lbaum Sala zgubił paszport. Nowo Cegielniana 24.
- E**ichenbaum Lezer zgubił paszport. Dworska 27.
- F**laumenbaum Abram zgubił paszport. Pieprzowa 15.
- F**ollak Marcin zgubił paszport. Bukowiec.
- F**riedwald Izrael zgubił paszport i różne kwity. Wschodnia 6.
- F**ude Osker zgubił paszport. Anna 30.
- F**ranks Karol Gotfried zgubił paszport. Św. Doroty 3.
- F**inkler Jakób zgubił paszport. Krótka 3 (Bałuty).
- F**olcenloben Karol i Karolina zgubili paszporty. Szara 13.
- G**rien Emma zgubiła paszport. Klinka 23 (Zubardz).
- G**eliebte Rahle zgubiła paszport. Zgierska 21.
- G**ralak Ignacy zgubił paszport. Pusta 11.
- G**óra Isem, Herman, zgubili paszporty. Drewnowska 4.
- G**osławska Helena zgubiła paszport. Ogrodowa 36.
- H**eselberg Genia zgubiła paszport. Zawadzka 30.
- H**ening Elwira zgubiła paszport. Wólczńska 72.
- H**ofman Herszel zgubił paszport. Cegielniana 61.
- H**ochman Icek Hersz zgubił paszport. Aleksandrowska 26.
- H**erz Henryk (Inżynier) zgubił kwit kaucyjny, wydany przez Warszawski Oddział Banku Wzajemnych Ubezpieczeń na życie „Westa“ w Poznaniu za nr. 4176, wydany w dniu 22 października 1918 r. Zielona 24.
- H**endeles Leo zgubił paszport. Widzewska 36.
- H**ubert Sura zgubiła paszport. Wschodnia 56.
- J**akubowicz Berek zgubił paszport, kontrakt dzierżawy domu i patent. Aleksandrowska 26.
- J**onas Tormer zgubił paszport. Podrzeczna 15.
- J**akubowicz Jakób zgubił patent na wyrób smoły. Średnia 116.
- J**edwab Hende zgubiła paszport. Stare Miasto 11.
- K**apelusznik Hersz Hende zgubił książkę legitymacyjną. Wschodnia 16.
- K**wiatkowska Eleonora zgubiła paszport. Cegielniana 92.
- K**ucharska Walentyna zgubiła paszport. Zarzew 30.
- K**atz Leiba zgubiła paszport. Południowa 20.
- K**otner Izrael Juda zgubił paszport. Benedykta 25.
- K**rynek Leo zgubił paszport. Rokocińska 47.
- K**reuzminc Małka zgubiła paszport. Średnia 87.
- K**onówna Lola zgubiła paszport. Widzewska 47.
- K**utner Pesa zgubiła paszport. Południowa 32.
- L**aks Her-z zgubił paszport. Długa 14.
- L**ewi Mendel zgubił paszport. Benedykta 32.
- L**icht Nusen zgubił paszport. Lutomińska 4.
- M**osiński Władysław zgubił paszport i różne dokumenty. Nowe Sady 11.
- M**edrzycki Nusin David zgubił paszport. Cegielniana 55.
- N**utenberg Eizik Majer zgubił paszport i kwit rzeźnicki. Benedykta 4.
- N**eumark Józef zgubił paszport. Nowo Cegielniana 2.
- O**strzeżenie W dniu 23 marca 1919 r. skradziono w teatrze „Nowości“ w Warszawie portfel z zawartością: gotówką mk. 300, weksel z wystawienia W. Zacherta na zlecenie M. Olszewskiego, na mk. 1100 pl. 1/VI 1919 r. pokwitowanie Banku Handlowego w Łodzi nr. 709 z d. 10 III 1919 r. z odbioru wpłaconych rb. 2000 przez K. Olszewskiego na Polską Pożyczkę Państwową oraz inne dokumenty osobiste. Przed nabyciem powyższych dokumentów zastrzeżę się.
Łódź, M. Olszewski, Widzewska 60.
- O**patowski Gecel zgubił paszport. Żórawia 13.
- O**telsberg Szajna zgubił paszport. Średnia 1.
- P**raszkieviczówna Ernestyna zgubiła paszport. Cegielniana 55.
- P**reis Elza zgubiła paszport. Sieńkiewicza 46.
- P**rochownik Lezer zgubił paszport. Piotrkowska 16.
- P**elcman Beile, Jutte, zgubili paszporty. Średnia 65.
- P**lewinski Riwea zgubił paszport. Targowa 35.
- R**ozenberg Moses zgubił paszport. Pusta 3.
- R**ak Abram zgubił paszport i kartę legitymacyjną. Ogrodowa 10.
- R**otkopf Hinda Ruble zgubiła paszport. Zgierska 9.
- R**ozenblut Fradel zgubił paszport. Nowo Zarzewska 7.
- R**ozenzaft Michał zgubił paszport. Nowomiejska 19.
- R**ozen Gecel zgubił paszport. Zawadzka 15.
- R**ubin Rywka zgubiła paszport. Cegielniana 59.
- R**ozenbaum Mozek zgubił paszport. Zgierska 21.
- R**apeport Hanna zgubiła paszport. Pasaż Szulca 37.
- S**zczupak Rafel, Beile Rifke zgubili paszporty, patent i karty legitymacyjne. Północna 4.
- S**tolński Abram Icek zgubił paszport i kwit akceptowany z podpisem Ch. M. Porzenczewski na sumę 3000 rubli blanko. Znalazcę proszę o zwrócenie się na ul. Cegielnianą 46, za wynagrodzeniem 200 marek.
- S**zlezinger Hamide zgubił paszport. Brzezińska 17.
- S**zczerep Ruchle zgubiła paszport. Pańska 39.
- S**zatz Jakób, zgubił paszport. Średnia 9.
- S**zukowska Stanisława Jadowska zgubiła paszport. Wólczńska 107.
- S**elmon Aniela zgubiła paszport. Przędzalniana 31.
- S**kórka Estera zgubiła paszport. Piotrkowska 66.
- S**piewak Majer zgubił paszport. Piotrkowska 116.
- S**piewak Józef i Władysława zgubili paszporty. Pasaż Szulca 34.
- S**liwkowicz Szaja zgubił patent. Nowomiejska 27.
- T**ietz Emil, zgubił weksel na 100 rubli wystawiony przez Nusin Lubińskiego, płatny 31/I 1915 r. na zlecenie Henocha Lubińskiego. Brajera 11.
- T**uszyńska Hana zgubiła paszport. Głucha 11.
- U**ładewski Marjan zgubił paszport. Promyka 37.
- W**eingold Moszek Szaja zgubił paszport. Nowomiejska 18.
- W**olf Haskel zgubił paszport i patent. Targowa 10.
- W**olanow Henoch David zgubił paszport. Widzewska 47.
- W**eisman Dwojra, Hanne, zgubili paszporty. Solna 5.
- W**yrzba Paszla, Herszel, zgubili paszport. Zielona 30.
- W**eisbaum Hyl zgubił paszport. Południowa 29.
- W**einstadt Paltin zgubił paszport. Wschodnia 72.
- Z**ylberberg Icek David zgubił paszport i różne dokumenty. Wschodnia 43.